

TERVITUSKIRI KOOLIRAHVALE

teadmistepäevaks, 1. septembriks 2025

Armsad hariduse ja koolisõbrad!

Raamatuaastal sobib tsiteerida püha raamatut Piiblit, mille toel on eesti rahvas lugema ja kirjutama õppides rahvuseks kujunenud. Iiobi raamatust leiame tänasesse teadmistepäeva sobituva mõtte: „*Saa siis Jumalaga sõbraks ja ole rahul, nõnda sa saavutad õnne! Võta ometi tema suust õpetust ja pane tema sõnad oma südamesse!*“ (Ii 22:21-22)

Sõbrad on meile kõigile elus väga olulised. Tõdeme sedagi, et paljud, kes on sõbrad ühel eluetapil ei pruugi enam olla nii lähedased hiljem. Mitte kõik kooliaegsetest sõpradest ei jää meie kõrvale aastakümneteks. Vähestest tuttavatest saavad pikaaegsed südamesõbrad. Südamesõprus on eriline. See on midagi palju sügavamalt ja tähenduslikumat kui sõprus sadade või tuhandetega, kes meie ühismeedia postitusi meeldivaks märgivad. Vähe on sõpru, kellele avame oma südame ja hinge.

Iiobi raamatus soovitatakse saada Jumalaga sõbraks, võtta tema sõnadest õpetust ja panna tarkusena tallele oma südamesse. Nii saab ajatutest teadmistest südametarkus, mis on hinnalisem kui kogu maailma ajalikud teadmised ja arukus kokku. Südametarkust ei suuda miski ületada. Isegi tehisaru mitte.

Tehisaru on vajalik tööriist, mida arukalt kasutama õppides võib saada edukaks ja saavutada palju nähtavaid tulemusi. Hea näitlejana jätab tehisaru mulje, et tal ongi süda ja hing. Tehisaru oskuslik kasutamine kuulub uue ajastu hariduspilti. Nende oskuste lihvimine on tarvilik ja hakkab üha enam kujundama tänapäevast kooliharidust. Tehisaruga südamesõbraks saamine ei muuda paraku kedagi õnnelikuks.

Õnnelikuks teeb meid see, millele pühendumine südamega ja südamest. Inimesed, kellel on kaunis hing ja suur süda, oskavad armastada ja on armastatud. Õnneliku ja targa inimese mõõduks on võime armastada ligimest nagu iseennast, kuid hoolida ka nähtavast ja nähtamatust loodust. Õnneliku inimese südames on koht nii Loojale kui loodule.

1. septembriga algav looduhoiukuu kutsub meid südant avama ja sõbraks saama kõige sellega, mida Looja on loonud – loodusega. Me hoiame oma sõpru, hoolime neist ja armastame kogu südamest kui ligimest. Looduski vajab ligimese kombel meie hoolt ja tähelepanu.

Soovin uueks õppe- ja haridusaastaks, raamatuaasta ja looduhoiukuu jätkuks palju südametarkust ja õpihimu, samuti ettevaatlikku uudishimu tehisaru kasutama õppimisel. Julgustan saama sõbraks Loojaga ning suhtuma loodusse kui ligimesse.

+ Urmas Viilma
Peapiiskop